

Kogle Træk af den spanske Refor- mationshistorie i 16de Aarhundrede.

— Indsendt af N. Sjeldstad. —

Det forfærdede Mod hvor ned Luther først angreb de opværende Misbrug af den pavelige Mædighed og derefter selv Paven's Anseelse som Kristi Statholder paa Jorden, opvakte snart hele Kristenhedens Opmærksomhed.

Heller ikke i Spanien kunde den Lærdom, han førte blive ubekendt, da der, dengang den spanske Konge Karl besleg den spanske Keisertrone, naturligvis tilveiebragtes en levende Forbindelse mellem Spanien og Tyskland, og mange af Keiser Karls Ledsagere paa hans Rejse eller Feldtog i Tyskland vendte tilbage til sit Fædreland, gjenemtrængt af Evangeliets Sandheder. Keiserens egen Sekretær, Alfonso Valdez, var den første, den sendte en Beretning om den kirkelige Kamp i Tyskland til Spanien, og især fra Nederlandene udbredtes Overførelser saavel af Bibelen som af Luthers Skrifter til Spanien.

Den første Spanier, der ikke blot var afgjort lutherskfindet, men ogsaa forsøgte at udbrede lutherske Lærdomme i sit Fædreland, var Johannes Valdez. Han havde i Keiser Karl den 6tes Følge gjort flere Rejser til Tyskland og blev af denne ansat som Sekretær hos Vicekongen af Neapel. Fra den Tid virkede han paa sine Landsmænd ved Skrifter, hvis Hovedsætning var disse:

1. For at forstaa den hellige Skrift tør man ikke indlade sig paa Paven's Forklaring;

2. Ved en levende Tro paa Forløserens Lidelse og Død bliver man retfærdiggjort, og

3. saaledes kan et Menneske blive forlikket om sin Retfærdiggjørelse.

Dog langt mere end denne Mand virkede en anden Spanier ved Navn Rodrigo Valer.

Han var af fornem Stand og fød i Nærheden af Sevilla. I sin Ungdom havde han været meget hengiven til de forfængelige Forlystelser, der i Spanien udgjorde den adelige

Ungdoms Beskjæftigelse. Han udmærkede sig ved sine glimrende Klæder, Heste og Vogne; og ved de ridderlige Lege i Sevilla overgik han alle vel sin Skønhed, Behændighed og Pragt.

Men paa en Gang forsvandt han fra Forlystelsesstederne, hvis Prydelser han saa længe havde været. Gæstfriheden hans Helbred eller Formue havde lidt nogen Skade, men dog var han bleven ganske anderledes end tilforn. Hans prægtige Sjøretor blev ubenyttet, han blev ligegyldig i sin Klædedragt, og indesluttet i sit Kammer anvendte han sin Tid til aandelig Læsning og gudelige Betragtninger. Hvis han uventet var bleven frem og var gaaet i Kloster, da skulde liget i det Land ikke have opvagt Forundring. Men at træffe sig tilbage fra Verden og dog ikke begive sig til et af de hellige Opbeholdsteder, hvis Vælgelse som det eneste kjendte paa Hellighed, det betragtedes for Vanvid. — I sin Ungdom havde han erhvervet sig nogen Kundskab til det latinske Sprog; han anskaffede sig nu et Exemplar af den eneste i Spanien tilkaldte latinske Bibeloversættelse, som kaldtes Vulgata, og efter at han ved Anstretninger havde Nat og Dag havde faaet Sproget i sin Mogen, studerede han Bibelen saa forsig, at han kunde fremsige næsten hvert Bibelsted af Gufommelsen og vidste med beundringsværdig Hærdighed og Indsigt at forklare det.

Saaledes udrustet til den Kamp han vilde føre mod Tidens Bildfarelser, forlod han det ensomme Liv og søgte andres Selskab igjen, især i en ganske anden Hensigt og med et andet Sindelag end før. Hans inderligste Ønske var at meddele ogsaa andre Indtryk det Indtryk, som den guddommelige Sandhed havde gjort paa ham selv. I denne Hensigt søgte han især de Geistlige og Munkenes Selskab og besjæmpede deres Bildfarelser først med Beskrivelser og Overtalelser, og siden, da dette var forgjaves, med alvorlig Dadel.

Han gjorde dem opmærksom paa, hvormeget man hos Kristne i alle Stænder savnede den Tro og det kristelige Liv, som udgjorde de første Kristnes Særkende — paa deres

egen Stands Fordærvelse, hvorved Fordærvelsen udbredte sig til den hele kristelige Menighed, saavel som paa deres hellige Forpligtelse at anrende hurtige og gennemgribende Lægemidler imod denne farlige Sogdom, inden den blev fuldkommen uhelbredelig. Mødens han forholdt dem dette, beraabte han sig stedse paa den hellige Skrift som den øverste Dommer i Religionsjager, hvorved han da tillige udviklede for dem Skriftens Hovedlærdomme.

De Geistlige, som søgte sig meget forlegne over saadan Tale, søgte at undgaa ham, men han fandt dog Veilighed til at træffe sammen med dem. Na, tog ikke i Betænkning at indlade sig i Samtale med dem paa offentlige Spadsergange og andre Forsamlingssteder. Hans Formaning blev ikke ganske uden Frugt, men som oftest vakte de kun Næstehat og Foragt hos den dybt sunkne spanske Geistlighed. Utaalmodelig ignites det, at en Lægmand, der ikke engang kunde gjøre Fordring paa egentlig Lærdom, vilde formaa sig til at undervise sine Lærere og dable Sætninger og Indretninger, der var helligede af Kirkens øverste Overhoved. Hvor havde han faaet denne Kundskab fra? Spurgte de ham — Hvem gav ham Ret til at lære, og hvilket Tegn eller Bevis for sin Sendelse havde han?

Paa saadanne Spørgsmaal svarede Valer at han rigtig nok var opvokset i Ubekendtskab med de guddommelige Ting, men siden havde han hentet sine Kundskaber fra den aabnbarede sandhedsrene Kilde, Bibelen, under den Helligaands Vejledning, ved hvis Kraft levende Vandstrømme udsløde af deres Hjertes, som tror paa Kristum. Naar han advarede dem imod deres Bildfarelser og Taaler, saa støttede han sig til Kristi egne Ord, og ingen kunde forlange noget Tegn af ham uden en fordærvet og vanartet Slægt, hvis Sine ikke kunde taale Skimmet af det Lys, der behjær og straffer Mørkhedens Gjæringer.

Nu vidste de Geistlige ingen anden Udvei, end at overlevere den besværlige Straffepredikant i Hænderne paa Inquisitionen.

Om Inquisitionen, hvad den var, læs „Pacific Herald“ Nr. 2 for 1916.

Han blev nu fremkaldt for denne Domstol, men da han var i Slægtsskab med de betydeligste Familier i Spanien og han af sine Slægtninge blev udgivet for at være bænnevigtig, fik han dog en mildere Dom, end man skulde have ventet. Man berøvede ham hele hans Formue og løslod ham derpaa. Men det var ham umulig at fornagte sin Tro og kun en kort Tid afholdt han sig paa sine Venners Bønner, fra at bekjende den offentlig. Snart begyndte han igjen at drage Tidens Bildfarelser og Bantro for Dykt. Følgen var, at han for anden Gang blev greben af Inquisitionen og dømt til at bære Skændelseskappen, den saakaldte Sanbenito, og til Fængsel paa Livstid. Men en Gang, da han med flere Fanger skulde overføre en Gudstjeneste i Salvadorskirken i Sevilla, vovede han endog at tiltale Menigheden for at advarsle denne mod den falske Lærdom, som Præsten nylig havde foredraget. Han skulde nu være levende brændt, men for at skåne hans fornemme Slægtninge for Beskæmmelse, indspærrede man ham i et mørkt, underjordisk Klosterfængsel i Staden San Lucar, hvor han berøvet alt menneskeligt Selskab døde i sit 50de Aar, og saaledes udredes han af sine Forsølgere's Haand. I Domhuset i Sevilla skal endnu hans Skændelseskappe være at se; den har følgende Indskrift:

„Rodrigo de Valer, Bønger i Sevilla, en Fraskalden og falsk Apostel, som foregav at være sendt af Gud.“
Forts.

Hjemve.

Har du følt hvad Hjemve er, — denne, uigelige Længsel efter at komme hjem?

Da jeg var en liden Gut, var jeg ig i dagevis af Hjemve, hver Gang jeg forlod Hjemmet for at rejse paa Skolen. Men man forstod mig ikke; man forsøgte at kvæle denne Følelse. Naar gaar derved noget af det bedste i en ubesjættede Gutte hjælt tabt?

Men saa inderlig nær beslagget med Hjemve er hin Længsel efter at komme did, hvor Længsler først i Sandhed stilles, hvor alle Haabs Haab opfyldes. D i d — hvor ingen jagende Uro er mere, hvor der er Fred og Hvile bestandig, d i d, indenfor de skinnende Porte, hvor Sorg og Klummer ikke trænger ind, hvor Følelsen af Ulykkelighed er evig, hvor Kjærligheden ikke tager af.

Har du sølt den Hjemve?

Sa, — saa behold den i Sjælens Dyb, i Tankernes skjulte Liv, og lad den vore der. En stor Forfatter har sagt: „Salig er den, som søger Hjemve; thi han skal komme Hjem.“ — Hjem! Hjem! Hvilket sødt Ord er det ikke? „Sag vil gaa hjem“, siger Barnet, naar det græder og er ulykkelig. — „Nu gaar det hjemover“, siger Sjømanden triumferende. — „Sag længes hjem“, siger den Døende, „til et Hjem hist oppe.“ —

Hvem kan vel glemme sit Hjem?

Ikke engang den som er gammel. Han kan vel glemme senere Begivenheder, men aldrig Hjemmet, der hvor hans Bugge stod, hvor den første Kjærlighed pleiede og fostrede ham. Og Minderne hjemmefra kan han aldrig glemme.

Tror du, at den, som vandrer i fremmede Lande, kan glemme sit hjem. Nei.

„Verdenslivet har vel mange Tilfælde; men den hjemlige Arne har altid sin egen.“

„Og saa lidt ser han i Tankerne dem hjemme og længes hjem.“

Tror du, at den vilde Søn kan glemme sit Hjem? Na nei. — Hans Hjerte bliver blødt, og Taaren kommer ham i Øiet, naar du spørger ham om Hjemmet, om Far og Mor, og de andre, som var der, og om de Minder og seilslagne For-

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore. Bøne, billige Bærsker for Rejsende tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mænd.) Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

Dyrlag fra Luther Publ. Høuse.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasesse Einier

J. F. Visell Co.

1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

haabninger, som folgte hans Barndage.

Hvem kan saa glemme sit Hjem?

Jo, den som intet Hjem har haft eller haft et faadant, at det ikke forliener at navnes med dette Navn. Og det er desværre alfor mange af dem. Men den, som kan bevæges ved Tanken paa Hjemmet, mon ikke ogsaa han kan bevæges ved at tænke paa et Hjem bag Døden?

Sa, Mindet om et hjært Hjem kan redde saa mange. Og skulde man end trække daarlige Vind i Lyttens Arne, og Livet stundom føles bittert og tungt, vil dog den aldrig blive rigtig ulykkelig, der eier det hellige Mindet om Kjærlighed, Forstaaelse og Sygge i Barndomshjemmet.

Mærk dig det, du Far og Mor!

J. Frazer-Hartman.

Det sidste Ord.

En fornem Herre kom engang hen til Presten Schøner i Rudberg og fortalte blandt andet, at der var hvar en Ting, som forundrede ham, naar han var i Kirke, og det var dette, at saa mange af hans Prædikener havde kun et Hovedindhold, nemlig om Menneskets naturlige Fordærvelse og om Forløsningen ved Jesus Kristus.

Herpaa svarede Schøner, at han erindrede sig at have læst om en Præst, som ogsaa i enhver Prædiken som til at tale om Frelsen i Kristus. „Thi“, sagde hin Præst, „denne Prædiken kunde enten være den sidste, som jeg holdt, eller den sidste som en eller anden af min Menighed hørte før sin Død. Jeg vilde da ikke forlømme den sidste Leilighed til at vække Synderen til Eftertanke, formane ham til Omvendelse og vise ham hen til Jesus Kristus for at ikke nogen af de mig betroede Sjæle engang skal kunne anfælte mig og si: „Jeg var engang, og det den sidste Gang, tilstede, da du prædikede, med dette stille Spørgsmaal: mit Hjerte: Hvad skal jeg gjøre, at jeg kan blive salig? Men du har ikke besvaret dette Spørgsmaal.“ —

„Disse Ord“, vedblev den gamle Schøner, „har jeg lagt paa Hjertet og handler nu efter dem. Man siger om mange Mennesker, som altid vil have Ret, at de stedse kan beholde det sidste Ord. Men jeg vil i det mindste gjøre, hvad der staar i min Magt, for at han, som alene har Ret, kan beholde det sidste Ord til den døende Synders Hjerte og Ore. Thi man behøver kun at gaa hen til et Dødsleie, da vil man lære hvad den sidste Vord og den sidste Trøst er.“

Den fornemme Herre taug og blev eftertænksom, men fra den Tid af kom han oftere i Kirke end forhen og blev en af Schøners opmærksomste Tilhørere.

„Luth. Søndeb.“

Min Religion forandres ikke med Veiret.

Velterne ved Sjølsten paa et Sted i Skotland, havde i flere Maanedener til deres Sorg, paa Grund af ugunstigt Veir ikke kunnet være ude paa Riske. De danner i Ualmindelighed en frod, intelligent, men fattig Befolkning. Fiskeri er deres Livsberov. Men i de rasende Storme havde ingen Fiskere været sig ud paa Sjøen. Underlig, en tidlig Søndagsmorgen, lydedes Veiret, og Vinden hørte op. Nogle af Fiskerne begav sig ned til Stranden og skød ud sine Baade.

„Bistnok er det Søndag“, sagde de, „men vi er fattige, og det er saa længe siden vi har kunnet fortjene

noget. Naar det blot var os mulig gik vi tilfjøs idag.“

Dette hørte en gammel Fisker, som var et sandt Guds Barn og som levede i et inderlig og fortroligt Forhold til Gud. Han var ras og rørig og drog endnu gjerne tilfjøs. Men han syntes ogsaa godt om at være paa Stranden og gjøre istand Rangsredskaber; og naar han hørte de Røst eller bestjæftigede sig paa lignende Maade, var det hans Maade at benytte Leiligheden og fortælle sit Kjære Barnebarn om sin elskede Frelser.

„Naammater, hvad vil I gjøre? Hvorfor dette „men“ og „naar“? — Vil I overtræde Guds Bud og rædselige Herrens Dag?“

Mændene blev staende og Høre paa, medens han med stærkere Stemme raabte til dem:

„Min Religion forbliver den samme i al Slags Veir, ved ugunstig og gunstig Vind. Efter I Gud saa holder hans Bud, og det lyder:

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

EN KRISTELIG SKOLE FOR UNGE MÆND OG KVINDER.

Forbereder til optagelse ved hvilket som helst college. Inspiceret og fuldt anerkjendt av University of Washington. Skolen hadde sidste aar 212 elever.

HVAD MAN KAN LÆRE: Alle højskole, normal-skole og forretningsfag, musik, husholdningslære, byggekunst. Extrakurser i engelsk for nybegyndere.

Skolen har gymnastik sal, musikkorps, orkester og sangkor.

Anden termin begynder 22de november. Ingen intrædelsesexamen kræves. Kom naarsomhelst.

Skolepenge, kost, logis og vask for 18 uker, \$95; 9 uker, \$50. Billigere end at leve paa hotel.

Vor katalog giver underretning. Faas frit.

Adresse:
N. J. HONG, Principal,
Parkland, Wash.

"Kom nu, at du helligholder Svinedagen."

Det er fandt, vi er fattige; men hvad gjør det til Sagen? Vedre fattig at adlyde Gud, end rig og udlætt sig for hans Bredde. Den som vover at være ham ulydig, kan idag drage ud paa Jangit; men jeg vil ikke have en Religion, der vækter med Veiret."

Mændene fulgte den gamle Siffers Hermanding, og vendte tilbage til Landsbyen og begav sig til Søndagsgudstjenesten i Kirken, istædefor at begyde sig paa Sjænen.

Senimod Aften brød der en forfærdelig Storm løs, som rasede i to Dage. Da forandrede Veiret, og

blev gunstigt, og snart blev Biffet riueligere end før, og det brave Siffertjolt, som havde bevaret sin gode Samvittighed, kom der Glæde og Velstand, og dobbelt taknemmelige nød de nu Guds Betsignelse.

Svartedes forholdet det sig med med vor Religion? Er den afhængig af Veiret, eller er den istæde den samme? Er vi lige fromme Sverdag som Søndag? I Sandhed som Sogdom, i Prævelse som Lykke?

Luth. Sendeb."

Judkommet til Parkland Barnehjem.

(Fra Jan. 1. til Marts 1., 1916.)

Ved Past. H. O. White fra Ole Soude \$1. Ved Past. C. J. Duill, en Del af Offeret ved Juletræsfesten i Concordia Menighed, Minneapolis, Minn., \$5. Ved Past. H. O. White fra N. Jensen \$1. Ved Past. P. Borup fra Europa Menigheds Juletræsfest \$16.35. Ved Past. V. E. Bergesen fra Søndagskolen i Bion's Menighed, Seattle, Wash., \$10. Ved Past. N. P. Kavler fra Arletta Kvindeforening, Arletta, Wash., \$10. Ved Arne Evensen fra Milltown Menigheds Juletræsfest \$15.35. Ved Past. C. S. Belgum fra Mrs. John Kohnmief, Oakland, Cal., \$1. Ved Past. Nils "Birthday Bennies" og Skolekt ved Søndagskolens Juletræsfest i "Grace Luth. Church", San Francisco, Cal., \$16. Fra Peder A. Beien, Glenwood, Minn., \$2.50. Ved Pastor V. Borup, fra Mrs. Saakon Hansen, Europa, Cal., 25c. Fra Margine Poude, Tacoma, Wash., \$3. Ved Past. S. A. Stub fra Jannarcel Luth. Søndagskole Seattle, Wn., \$50. Ved Past. C. S. Belgum, fra Kvindeforening, \$5. Ved Past. Luc J. S. Preus, Skolekt ved Søndagskolens Juletræsfest i Vor Frelvers Kirke, Los Angeles, Cal., \$10.71. Fra Mrs. Bestrud, Parkland, Wash., \$3. Ved Past. S. M. Haneftad, Esmond, N. Dak., Skolekt ved Juletræsfesten i St. Olavs Menighed \$10.50. Ved Jacob Mønstren, Skolekt ved Juletræsfesten i Port Madison Kirke, \$5.20. Fra Mrs. Andrew Christensen, Stoneham, Mass., 25c. Ved Past. Sages, fra Søndagskolens Juletræsfest i South Tacoma, Wash., \$4.02. Ved Past. T. S. Strand, en Del af Skolekten ved Juletræsfesterne i Hartland og Manchester, Minn., \$20.50. Ved C. G. Mølleum, Skolekt ved Marshfield Menighed \$7.00. Fra Mrs. Mary Selvig, Tacoma, Wash., \$2. Fra Mrs. John Moen, Bearson, Wash., \$1. Ved Past. W. A. Christensen fra S. Elision, Stanwood, Sorti, i næste Nummer

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Baalson, H. E., Sitka, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306
- Blakkas, L., Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash.
- Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354
- Borge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, California.
- Brevig, T. E., Teller, Alaska.
- Brevik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Evjenth, Rev. R. U., 551 DuBoce Ave., San Francisco, Calif.
- Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, Rev. L. C., 779 Lake View Boulevard, Seattle, Wash.
- Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hågoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash. Phone Proctor 2133.
- Harstad, B., Parkland Wash. Phone 7884-J-3.
- Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
- Heilekson, O. C., 810 No 2nd St., No Yakima, Wash.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria Oregon.
- Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma Wash. Tel. Main 4270.
- Pedersen Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preus, O. J. H., 3619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Sandmel A., Lyman, Wash.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Kavler, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Kavler, N. P., Parkland, Wash.
- White A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Andrew Leknes, Kasserer for Indremissionskolen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem
- 1445 Moore St., Bellingham, Wn.
- Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland.
- Gunderson, Miss Sina, Bestyrerinde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

Milton, Wash.

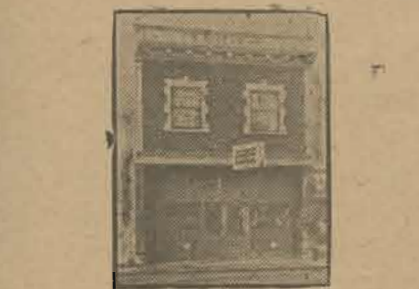
Ungdomsföreningen valgte ved sidste Møde følgende Bestyrelse for kommende Halvaar: Gust. Baara, Formand; Walter Semmingsen, Viceformand; Miss Mary Larson, Sekretær; Emil Krentzen, Kasserer. Föreningen er indbudt til at holde til næste Møde hos Mrs. Margrethe Saugen.

Syd Tacoma.

I den Lutherske Kirke, Warner og 62de St., er der Søndagskole kl. 10 Form. Gudstjeneste kl. 7.30 Efterm. Kvindeforeningen møder torsdag 16de ds. hos Mrs. Stornes, 6008 Warner St. Ungdomsföreningen møder hos Miss Minnie Haneftad, 6009 Warner St., Fredag Aften den 24de Mars.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

Berglund Bros. Kaffehus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Fløde, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
1305 Commerce St. Tacoma

Ben Olsen Co.
Plumbing and Heating
Main 392-A 2392
1130 Commerce Street Tacoma Wash.

Anthony M. Arntson NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

S. T. Larsens Pharmacy
17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND TOILET SUPPLIES
Prescriptions a Specialty
We import our Cod Liver Oil direct from Norway
Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
 Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
 Phone Main 4270.
 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
 Bladet koster

For Aaret\$.75
 For Aaref til Canada eller Norge 1.00
 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
 Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsniger sig Fell, som ogsaa kan hændes, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

A. A. Gaard, Parkland, Wash., er nu Kasserer for Varnehjemmet i Parkland.

Alle Penge til Hjemmet sendes til Sam.

Alle Penge, som sendes til Herald, bør sendes adresseret:

Pacific Herald,
 Parkland, Wash.

Send ikke Penge til Redaktøren da det bolder Bryderi.

PROGRAM.

Program for the song festival of the Puget Sound Choral Union.
 "Mægtigste Kriste," four parts, S. F. Book.

"Sing, O Heavens," Berthold Tours, English Words, S. F. Book.

"Synger for Herren en ny Sang," Wennerberg, Jubilate 36.

"I Himmelen, I Himmelen," Elling, Jubilate 190.

"Hallelujah Chorus," Handel, Jubilate 129.

Den 12te Salme, Wennerberg, Jubilate 248.

"Now the Day is Over," Barnby, S. F. Book.

"Vor Gud han er saa fast en Borg," Unison, S. F. Book.

The above songs have been selected for the song festival to be held at Fir next June. Please commence working on these songs at once. Cut this program out of the paper and post it in the choir room and check each song as you

have learned it. Be sure to have a check mark after each song before the festival. By the S. F. Book is meant the volume used at the song festival at San Francisco last year. The committee has had considerable difficulty in making a selection as it has attempted to avoid repeating too many of the songs given at former festivals.

The committee suggests that all the choir members investigate the question of obtaining a new collection of music for the choirs so the matter of new music can be taken up at the festival.

Any suggestions as to additional numbers will be gladly received.

Respectfully yours
 C. NORGAARD,
 CARL B. HALLS.

En Bemærkning.

I dette Blads No. 7 for 18de Februar staar der en liden Notis om, at Pastor Bergesen havde holdt sit Foredrag om "Foreningsagen" i Vor Frelseres Kirke i Tacoma, og at hans Tale gik ud paa at vi "skal ufrivilligt det er, at holde Kirkestriden og Splittelsen gaaende". Raadevalgspørgsmaalet er ikke kirkefjællende og burde ikke faa Lov til at skulle længere. Der er saa mange store Dugaver, som den lutheriske Kirke har at løse, at den burde staa samlet i dette Arbejde. Lad os staa sammen i kampen mod Synden, i Arbejdet for at frelse Sjæle og ikke staa splittet over haarfine Spørgsmaal.

Det heder, at Pastor Bergesen havde holdt "sit Foredrag om Foreningsagen". Vi forstaa deraf, at Pastor Bergesen har udarbejdet et Foredrag om "Foreningsagen", og at han holder dette Foredrag her og der til Bekledning for dem, som li det ved om denne Sag. Han siger:

1. at det er ufrivilligt at holde Striden blandt os gaaende.

Men er da denne Strid ufrivillig? Hvor vilde den norsk-lutheriske Kirke blandt os have været idag, dersom vi ikke havde haft Strid? Naar nogen iblandt os bringer falske Lærdomme ind i Kirken og sætter dem ikke blot ved Siden af Guds Ord, men o v e r Guds Ord, og naar de strider for at gjøre disse falske Lærdomme gjældende i Kirken, da er denne Strid a l t i d Synd. Men naar andre strider mod disse falske Lærdomme og strider for, at Guds uforsfættede Ord skal blive gjældende i Kirker og Samfundet, da er den Strid i k e Synd, men en hellig Pligt, som Gud har paalagt sin Kirke; men dersom Kirken ikke burderer Guds ufortjente

Gave, Guds Ord, saa meget, at den vil stride for at bevare dette Skenodi, da kommer Guds Straffedom over den paa den Maade, at han tager til Ord fra den og lader den beholde den falske Lære.

2. Det siges, at det er ufrivilligt at holde Splittelsen gaaende.

Sa. Hvem er det, som har splittet Kirken blandt os? Det er ikke Synoden, men den anden Part i Sagen, og er der nogen, som skal erkjende det, at Splittelsen v a r o g e r ufrivillig, da er det de, som forvoldte Splittelsen. Men Pastor Bergesen siger nu til Synodensfolk, at d e f r a sin Side skal erkjende, at Splittelsen er ufrivillig, som om d e havde forvoldt den, de skal erkjende, at de er skyldige i Splittelsen.

3. Det siges: "Raadevalgspørgsmaalet er ikke kirkefjællende."

Kan man da lære, hvad man vil om Raadevalget og det skal ikke være kirkefjællende? Naar nogen lærer at Grunden til, at nogle er udvalgte frem for andre er den, at Gud saa, at de viste et bedre Forhold, end de, hvem han ikke udvalgte, saa det er i k t e Guds Raade alene for Kristi Skyld, men dets gode Forhold Gud tager Hensyn til. Denne Lære skal altsaa ikke være kirkefjællende.

4. Det siges, at den lutheriske Kirke har saa mange store Dugaver, at løse. Ja, og den aller største Dugave, som den lutheriske Kirke har at løse er den, at "h e l l i g e G u d s R a v n". I vor Statistiske Heder det, at vi helliger Guds Navn, da, "naar Guds Ord læres purret og rent". Men de, som ikke lærer andre Guds Ord purret og rent, vanhelliger Guds Navn iblandt os; derfor bevare du os, o himmelske Fader." Vil vi prøve paa at løse denne Dugave, som Gud har givet os at løse, saa lader os begynde med denne største og vigtigste, nemlig den, at hellige Guds Navn og at lære Guds Ord purret og rent.

5. Det heder: "Lader os staa sammen i Kampen mod Synden."

Dersom vi vil kæmpe mod Synden og ikke kæmpe jaaledes som de, der staa i Veiret, da maa vi kæmpe med Guds uforsfættede Ord, guddelige Talemaader hjælper intet. Vil vi kæmpe mod Synden jaaledes, at vi sætter et front og guddeligt Liv og Levnet som Nummer 1, og Guds Ord som Nummer 2, da er vi iblandt dem, som "vanhelliger Guds Navn". trods vor udvortes Fromhed. Vil vi kæmpe mod Synden jaaledes, at Djævelen forstærkes derved, da maa vi kæmpe ikke med vort fromme Liv og Levnet, men med Guds Ord. "Et Guds Ord kan ham bin-

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries - Hay Grain, Flour & Feed

Fri Levering.

Vi tilfredsstiller vore Kunder Forsøg os.

Tel. Madison 107-J 4.

de." Men vi vil binde Djævelen med vor egen Gudsringt, da binder han os.

6. Det heder: Lad os staa sammen i Kampene i Arbejde for at frelse Sjæle.

Sa. Men hvad er det vi skal frelse Sjæle med, hvis det ikke er ved Guds uforsfættede Ord. Det er ikke ved falsk Lære, vi frelse Sjæle.

7. Det heder: Lader os "ikke staa splittet over haarfine Spørgsmaal."

Vi har staaet splittet over visse Spørgsmaal; thi nogen har lært og fremdeles lærer, at et Menneske endnu medens det er aandelig dødt sættes paa valgets Standpunkt, saa at det er Mennesket selv, som maa vælge og afgjøre om det vil modtage Guds Raade. Men andre blandt os har lært, at saalænge som et Menneske er aandelig dødt, saa e r d e t aandelig dødt, og det fortaar ikke at vælge at ville komme til Liv. Men nogle af disse aandelige Løbe kommer dog til Liv, og det gaar til paa den Maade, at Gud j k a b e r et nyt Hjerte i dem, det vil sige, at Gud j k a b e r et nyt aandeligt Liv i dem. Alle, som har fulgt med i denne Strid, ved, at Striden har droiet sig om dette: Har Gud af ihel Raade og Barmhjertighed for Kristi Fortjenestes Skyld j k a b t

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
 ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS
 11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
 lægger vi til Spareindskud to Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle, V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

Parkland Merchandise Company

W. J. FREEBORN, Prop.

GENERAL MERCHANDISE
Tel: Mad. 106 J 3

et mit aandeligt Liv hos alle dem, som er gjenfødt. Glier er det saa at Menneket selv bestemmer sig for og vælger Livet. Stik modsatte Lærdomme er det Pastor Bergesen kalder „haarfine Spørgsmaal“, som ikke bør stille os ad. Men vil da ikke alle Lærdomme i Guds Ord da snart blive haarfine Spørgsmaal, som vi bør lægge tilside for Jreds Skyld?

D. S. N a b e r g .

Parkland, 22. Feb. 1916.

(Der skal blive sparet paa dette senere.—Red.)

Fra Vort Virkefelt.

Seattle, (Ballard).

Aftræng holdes ved begge gudstjenester søndag, klokken 11 paa norsk, klokken 8 paa engelsk. Anmeldelse kan ske hver aften ved hvitden og hele lørdag aften. Kom nu alle, som har trang til et inderligere samliv med Gud. Det er netop det nødvendige skal hjælpe os med. Og nu indbyr Jesus dig igjen. Vil du li „Ja,“ eller „Nei“?

Fajensmøder med gennemgaaelse af lidelseshistorien efter de fire evangelier hver onsdag aften. „Gaf under Kriist fors at staa, kjære hæl, og med attraa sign Jesu søde mund, giv aft paa hvad han har til ossted sagt.“ Lat os samles disse 6 onsdage i fasten under korslet.

Sagfører C. V. Nelson fylder den 13de 70 aar. Gratulerer.

Fasten (fredag) vil kvindeforeningen servere aftenmat i aftenet fra kl. 5 av. Norsk retter. Vare 25 cents for fuld varm middag. Tag din aften der idag.

Sidste høst lovet pastor Bergesen at spore ved aftenanguen paa nogle spørsmål, som kom ind. Det vil nu bli gjort ved de nærmeste aftenanguegudstjenester, baade de norske og engelske. Sidst søndag galdt det daaben, næste søndag aften (norsk), bli det spørsmålet om forening mellem Synoden og Den Forenede kirke, samt Sanges Synode. Dette blir det store spørsmål paa Synodens møde i Minneapolis i mai. Efter disse taler kan man gjøre spørsmål om det, der har vært talt om, eller andre ting, som kan ligge nogen

paa hjerte, og de skal bli besvart efter evne.

Mandsforeningen møder mandag aften hos J. Lindvåg, 7056 23rd ave., ved enden av Fremont—Val-lard linjen. Denne forening be-ltaar nærmest av menighetens mænd men hvenførbest er velkommen. Red forrige møde var formand Jøfs tilstede og talte nogle ord til op-muntring.

Bernhard Eldmar fra Kristiania døde pludselig ved et ulgkkestilfælde og jordfæstet mandag. Han gjen-nemgik latin skolen i Norge og ito- net mot det teologiske studium; men midler manglet. Han efterlater sig hustru og barn. Kl. 6 gik han hjemmefra, hund og iriff. Kl. 10 brag- tes han tilbake død. Bærer ogsaa 3 beredte.

Parkland, Wash.

Washingtons Jødselsdag feiret ved Akademiet paa en interessant Maade. Der vegledes med Taler og Musik.

Et af de mest interessante Træl ved festen var Extempore Taler ved Geo. Washington, Mrs. Washington, James Hamilton, Thos. Jefferson og andre fremragende Personer fra Revolusjonstiden.

De var alle iførte Kostumer fra Revolusjonstiden og fortalte om sine Oplevelser.

George Washington representere- des ved Lars Skattebol, Mrs. Washington ved Hallie Peterson, J. Hamilton ved Harold Song og Jef- ferson ved M. Norgore. De gjorde alle sine Sager godt. Prof. Vardon som ledede Mødet, holdt en Tale, da alt var over og udtalte blandt andet sin Glæde og Stolthed over at have alle disse fremragende Personer som sine Elever.

„Campusdagen“ kom lidt tidlige- re end fæddanslig, men aldrig har den været omfattet med større Interesse. Næsten uden Undtagelse mødte alle op med Niver, Spader, Høkker og andre Vaaben, og da de var færdige jar Skolegrunden ud som den vak- rejste Park. Inde i Skolebygningen hadde Pigerne det travelt med at jeie og pudse baade høit og lavt. Ud- paa Forniddagen serveredes Kaffe og Slager, som sunagte udmerket. Om Eftermiddagen kom Dagens Blans- nummer, der bestod i en Baseball game med Lærerne paa den ene Side og Eleverne paa den anden. Det var naturlig, at Eleverne vandt, men deres Seier var ikke paa langt nær saa glimrende, som de hadde ventet; da slaget var sluttet stod det 16 til 8 i Fævor af Lærerne. Det sou vel hævde, at de ældre Læreres

Musikler var stive De, en efter, men ein saa var Tilfældet, fortalte de det ikke til nogen.

Det norske Program de 16de Fe- bruar var meget vellykket. Der var alt norsk. Norsk Sang, norsk Piano- musik og norsk Spilstykke. Pro- grammet som var udarbejdet under Profesjor Stuenes Ledelse paahejtes med stor Interesse fra først til sidst. Mandstøret under Prof. Drottings- Ledelse sang Reissigers „Ret som Truen itiger“. Emmy Colton spil- lede Agathe Grøndahls Serenade og en Dancetlet under Miss Mffens Ledelse sang Griegs „Foran Sydens Skoster“. Indtagterne gaar til Ind- kjøb af norske Bøger for Biblioteket.

Den aarlige Koncert holdtes i Au- ditoriet under Musical Unions Au- spicier den 1de Mars. Lige siden i September hadde Musikorpset, Or- kestreret og det store blandede Stor øvet sig for denne Anledning og de som kom for at høre paa det som blev præsteret blev heller ikke skuffede. Da der iaar ikke var nogen Gjenfor- eningsfest i Forbindelse med Kon- certen var Forjamlingen ikke saa stor som de foregaaende Aar, men det var dog en nok saa anselig Skare, som hadde samlet sig. Programmet var udmerket fra først til sidst. Or- kestreret var større og fyldigere end ifjor og pillede særdeles godt.

Musikorpset var lidt mindre end ifjor, men til Gjengjald hadde det en langt jeorre Procent vel indøvede

Spillere. Det store blandede Stor gjorde fine Sager udmerket og viste at de hadde lagt sig dygtig i Sælen. De to Pianonummere viduede ogsaa en grundigt Arbejde i denne Gren af Musikundervisningen ved Skolen. Det første af disse: Verdi's „Il Tro- vatore“ spillede af Jennie Vardon og Yndia Greibrook med Dygtighed og Forslaaelse og stor Fingersærdig- hed. Det andet Stykke, Liszt's „Ma- garrst Khapsodi“ Nr. 15, spillede af Miss Theodora Mffien, Hazel Jacob- son, Emmy Colton og Yndia Gar- stad. De, som forjaar sig paa Pia- nonmusik siger, at dette Stykke er

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
Phone 127 Pacoma Theatre B'g.

Lutherisk Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Uddeling rundt om i Hjemmet, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Enge, vil vi gjerne saa Lov til at henlede Opmerksomheden paa Lu- therisk Bogmissions mange udmærke- de Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Bisshop og sendes mod et abetydelig Bidrag ved Henvendelse til Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge.

Abonner paa

“Pacific Herald”

Koster bare 75c pr. Aar.

“Herald” udkommer hver Uge og bringer dig ophygkelig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.

Støt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.

Send os en ny Abonnent nu straks. Benyt følgende Seddel:

~~~~~

Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for “Pacific Herald” fra

Navn .....

Adresse .....

Gammel
Ny
Abonnent.

Ærbødigt,

Navn.....

*****

EN VIOLIN FRI.

Denne Violin er en fin, vakker og klangfuld, stor Violin af vakkert Trä, ibenholtz skruer, fingerbord og strengholder, 1 sølvstreng og 3 tarmstreng, lang hue med hvidt haar. En god violinskole og en pakke harpix. Send navn og adresse for 24 pakker bluing at sælges for 10c pr. pakke. Naar solgt, send os \$2.40 og vi skal sende dem denne vakre violin med til behør precis som averteret.

BLUINE MFG. CO.

951 Mill St., Concord Jct., Mass.

overmaade vanskeligt og at det her kom fuldstændig til sin Ret. Programmet var overmaade godt fra først til sidst, men det som uden Tvil slog mest an, var det sidste Nummer paa Programmet, udelte af Musikforpiet, nemlig Griegs „Den store, hvide Fjeld“, med Euphonium Solo ved G. Skjerve og „Meneeste Gud i Himmelrig“, arrangeret af Galder Hanson. Det var den almindelige Mening, at dette var det bedste Program i Musical Unions Historie.

Næste Lørdag Aften bliver her en Athletisk Opvisning i Gymnastiksalen. Adgangsprisen er 25 Cents. Musikforeningen holder Næste Søndag Aften. Pastor Stub fra Seattle er Sædeltaleren. En Kollekt vil bli optaget til Missionen.

Skvindeforeningen møder næste Uge. Mrs. Swanston er Vertinde. Mr. Iver Eimmon, en gammel

Abonnement paa „Herald“, saa indom forrige Uge. Han er paa Rejse til California.

Et Møde i Anledning af Foreningsdagen holdtes her omkring to Uger siden. Formand Joys var tilstede ifølge Indbydelse og fremlagde Sagen. Desuden talte Pastorerne Karstad, Stub, Nøberg og Kævier.

Tacoma, Wash.

Vor Frelvers Kirke. Sønd 3 og 17. Gade, D. J. Ordal, Prest:

Søndagskole kl. 9:30. Bibellæse paa Engelsk kl. 10. Sønneskole paa Norsk kl. 11. Aftenfang paa Engelsk kl. 7:30.

Ved Aftenfangen vil flere Spørgsmaal, som har været gjort, blive svaret paa. Et af Spørgsmaalene er: Hvor var Jesus fra han var 12 Aar gammel til han blev 30? Et andet: Hvorfor brænder de lutheriske Prester Ornat? Et tredje: Hvad menes der, naar der staar i Salomons Ordsprog 31, 6 og 7: „Giver dem sterkt Drik, som er Undergang nær, og den Vin som er bittert bedrøvet i Sjælen. Han skal drikke og glemme sin fattigdom, og sin Nøje skal han ikke mere komme ihu.“

Boksens Konfirmation.

Tre Boksne blev Søndag konfirmeret i Vor Frelvers Kirke, nemlig: Mrs. Gertrude Alice Janssen (Amerikonerinde), Miss Thora Margrete Demers og Miss Magnhild Marie Knudsen. De har i flere Maanedes modtaget Undervisning af Pastor Ordal. Det var en stor Feststund, som vi takker Gud for. Kirkens var fyldt af opmærksomme og alvorlige Tilhørere. Hele Gudstjenesten var paa Engelsk.

Den ene af Konfirmanderne er født af katolske Forældre og hun var som Barn døbt der. Senere slattede Familien sig til en af de Reformerte Kirker, hvor hun for anden Gang blev døbt. Saa blev hun gift med en tysk Lutheraner. De begyndte da at overvære vore engelske Gudstjenester. Hun fik da Trang til at modtage Undervisning og blive optaget i Menigheden. De andre to er opvokset under reformert Indflydelse, men begyndte at besøge vor Kirke. Alle tre kom uopfordret for at saa Undervisning. Vi funde ønske, at alle Konfirmander havde den Modenhed og den Interesse, som disse tre Kvinder lagde for Dagen. Sikkerlig var der mange Bønner, som opsteg til Gud Søndag, Bønner fulde af Tak til Gud for hans store Naade, som de ogsaa var fulde af Bøjning om at disse maatte blive bestaaende i sin Daadspagt indtil Enden. Det er vor Bøn til Gud, at han vil forinde dem Trost og indtil sin sidste salige Ende.

Paa Menighedsnæde Mandag Aften blev Geo. Janssen og Fred Peterson optaget i Menigheden.

Det blev enstemmig besluttet at Vor Frelvers Menighed skal heretter bruge Særfalder ved Nadveren. Gud lagde sin Belsignelse ogsaa til denne Beslutning.

St. Vernon, Wash.

Skvindeforeningen havde Nærsmøde Torsdag den 24de Februar. Følgende Bestyrelse blev valgt for tidsvarende Aar: Mrs. Anna Danielson, President; Mrs. Ole Helde, Vicepresident; Mrs. Anton Egberg, Sekretær; Miss Gerda Egberg, Kassierer.

Ungdomsforeningen valgte ved sidste Møde følgende Bestyrelse for kommende Sæksaar: Anton Egberg, President; Miss Thora Larson, Vicepresident; Miss Marie Fuhr, Sekretær; Oscar Sunderson, Kassierer; Programkomite: Miss Marie Fuhr, Miss Bergliot Eimmon, Miss Gerda Egberg. Foreningen agter at have en større festlig Sammenkomst Torsdag Aften den 9de Mars.

Kirken skal i den nærmeste Fremtid males indvendig og „kalkomies“ indvendig.

Ved den Afstemning under et nylig afholdt Menighedsnæde viste det sig, at Menigheden var enstemmig for Forening mellem de tre konfererende Samfund.

Anton Egberg er valgt til Menighedsnædens Kassierer istedenfor Eric Nedal, som er flyttet til Tacoma.

Tyr, Wash.

Yonise Gahl og Vertiba Hegeberg er begge paa Hospitalet i Stanwood, byge af Verneber. Eftelle Strøm, Mrs. Emma Strøms lille Datter, som har været alvorlig syg en længere Tid, er nu meget bedre.

Ungdomsforeningen møder i Prefigaarden Søndag Aften den 12te Mars.

Miss Marie Nygg har de sidste Par Uger undervist i Prædskolen. Da Mrs. Strøm var forhindret paa Grund af sin lille Datters Sygdom.

Best Tacoma.

I Immanuelns Kirke, kl. 14 og Stebens St., er det Søndagskole Skolen 10 Form. Gudstjeneste Skolen 3:30 Efterm. Menighedsnæde lige efter Gudstjeneste.

Dr. J. L. Rynning

Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm Om
Søndagene Ifølge Aftale
Tel. Main 7683, Madison 1003
Tacoma Wash.

Dr. Hyslin

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 460
Residence 924 No. 1 St. Main 660
House calls made preferably outside of office hours.

Dr. C. Quevlie

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Lien's Pharmacy

Skandinavisht Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvis
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

**Pacific Lutheran Academy
and Business College.**

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Specielt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Udmerket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

“Fully accredited by the University of Washington.”

En billig Skole. Uømerkede Bygninger. Sund Beliggenhed. Dygtige Lærere.

212 Elever ifjor.

SKRIV EFTER KATALOG.

PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

CONSTITUTION for the Puget Sound Young People's Association.

(Sent in by Frank W. Peterson.)

In acknowledgement of the fact that a closer union of the young peoples' societies in the Puget Sound Circuit of the Norwegian Synod is expedient, the following constitution has been adopted:

I.

The name of this association shall be: The Puget Sound Young People's Association of the Norwegian Evangelical Lutheran Church of North America.

II.

The aim of this union is, as members of Lutheran congregations, to further the cause of the church by sustaining and encouraging the local societies in such a way that they may grow in the acknowledgement of the word of God, and Christian activity to the honor and glory of God, and the welfare of our fellowmen.

III.

In order to realize this aim, the officers of the association shall constitute an executive committee, which shall meet annually in cooperation with the pastors of the local societies:

1. To provide for one or more lectures in each society dealing with practical problems of the church concerning doctrine and life;

2. To endeavor to help the local societies with counsel and advice in their efforts (a) to spread and distribute the Bible and other good books, and to work against unprofitable and detrimental reading; (b) to locate Lutheran people and gather them to the services of the congregation, and young people's meetings; (c) to aid and sustain the missions and young men who are willing to prepare themselves for the service of the church; (d) to locate and help the sick, the homeless, and the poor; (e) to further other Christian undertakings, which a local organization may have found necessary to undertake, and in which it may desire the cooperation of the association.

IV.

The officers of the association shall consist of a president, a vice-president, a treasurer, a record-

ing secretary, and a corresponding secretary, who shall be elected for one year.

V.

The executive committee of this association, which consists of the officers, shall be elected for one year.

VI.

In case a vacancy occurs in the executive committee, the remaining members of the committee shall appoint someone to fill such vacancy until the next election.

VII.

These officers shall be declared elected upon their receiving a majority of the votes cast at the annual convention of delegates, representing the local societies admitted to membership in this association.

VIII.

The election of officers shall be by ballot. In case of a tie vote, additional ballots shall be taken until a majority is cast for one candidate.

IX.

A. It shall be the duty of the president to preside over all meetings of the association, and of the executive committee; to make a report at each convention of the association; to report on all bills before they are paid by the treasurer; and in general, transact all the business of the association to the best of his ability.

B. The vice president shall preside in the absence of the president.

C. The treasurer shall accept and record all dues and other moneys coming into the treasury of the association; and make payments on all vouchers of the association that are signed by the president; and shall make a report of the finances of the association at each annual convention.

D. The recording secretary shall keep a record of the meetings and proceedings of the association, and of the executive committee; shall preserve the resolution and other important papers of the association.

E. The corresponding secretary shall handle all the correspondence of the association, and of the executive committee.

X.

Membership. A local society shall become a member of this association upon being admitted at

any annual convention by a vote of at least two-thirds of the delegates present.

XI.

To be admitted to membership in the association, it is required:

(a) That the local society belong to a congregation of the Norwegian Synod, or a congregation served by a Synod pastor;

(b) That the society's constitution and by-laws be accepted by the executive committee of the association;

(c) And, further, any young person who is a member of a congregation of the Norwegian Synod, or a congregation served by a Synod pastor, but is not a member of a local society, can become an honorary member of the association.

XII.

The time and place of the annual conventions shall be determined at a regular meeting of the delegates, or by the executive committee.

XIII.

Each local society shall send one delegate to the annual convention; and may send three; and, in addition, one delegate for every fifty voting members over and above the first fifty.

XIV.

Proposed amendments to this constitution shall be sent in written form to the executive committee; shall be discussed at the annual convention in at least two different sessions, and shall be adopted only upon a two-thirds majority vote.

XV.

An annual fee shall be charged the local societies, according to their membership, such fee to be fixed by a committee appointed at the annual meeting.

XVI.

Meetings shall be opened and concluded with devotional exercises.

(The constitution is here given in English, the translation having been made by Mr. Peterson, in order that our young people may be better able to understand it.)

IN THE SCHOOL-HOUSE LOFT.

(Continued.)

But there was little Jack, who had always been fond of his boy uncle, and John, in boy fashion, was fond of him. How the little chap had grown! He would soon be able to occupy the seat in school where John had idled away

so many thoughtless hours.

Now the preacher came in, and there was respectful silence in the room. Parson Warren was a tall man—so tall that his head almost touched the length of stove-pipe which followed the ceiling to the chimney in the wall. The gray hair was thin on his head; glasses protected his mild, near-sighted eyes, and he had the manner of blended dignity and kindness which belonged to the country parson of fifty years ago.

He had baptized John in his babyhood, had catechised him in Sunday-school and questioned him in day-school—for the minister was always the leading man of the examining "school committee." John shared in the feeling of profound respect for the minister's calling and the dignity of his character. The boy almost felt, with shame, as if Parson Warren could see him stretched there in his dirt and rags.

The old hymn of "Balerna" was given out, and as the quavering notes arose from the "women's side," John fancied he could distinguish his mother's trembling voice among the singers. This was followed by a long prayer, during which John almost dropped asleep again, and then Parson Warren began his talk to the small congregation.

It was singular that his subject was the Prodigal Son. The minister wisely made these evening addresses more simple and direct than his Sunday sermons, and the talk tonight was such as a child could understand.

John had read or heard the parable many times without much thought, but it had a new meaning to him now. When the good minister dwelt upon the riotous living of the prodigal in a far country, John shook his head and whispered to himself.

"That's not much like me—going about begging a job to saw wood or shovel snow for a breakfast, and like as not having a dog set on me."

But the rags, the hunger, the home-sickness—that part he could well understand. As the minister related the home-coming of the penitent prodigal, John looked down upon his own father sitting there below, with his work-worn hands clasped over his cane, and his gray head bent. Would he give his son such a welcome if he came home in poverty and rags? John did not know; but some-

thing of pride and wilfulness and defiance in his heart gave way. The home-love from which he had fled seemed all at once the best thing. In the dusty loft John laid down his weapons of boyish rebellion.

Now the meeting was breaking up, and the neighbors gathering in clusters for their usual chat before bidding each other good-night. The minister had given them his benediction and gone.

For the first time John caught a glimpse of his mother's face. How worn and troubled it looked! The boy could hardly keep back a cry to her to look at him, to speak to him before she went away. But his father was saying:

"Mother, you'd better go right along with Abner's folks. I'll fix the fire and shut up the school-house and be along pretty soon."

So the neighbors had all gone, and only the old man in the school-room and the boy in the loft were left.

The father covered the fading brands in the stove, picked up the ends of burned-out candles, and set the teacher's chair behind the desk, unconscious of the boy's face looking down upon him from the loft.

Then he went slowly up to the desk where his son used to sit—the desk with JOHN EDWARD DAY notched across the top. He passed his hands tenderly over the rude letters; he brushed the dust carefully from the notches, and then—

He had not heard a rustle in the loft, nor seen a pair of boy's legs cased in ragged trousers swinging lightly down to the teacher's desk and then to the floor. But he felt a timid touch on his arm. He looked up into his lost boy's face, and heard his son's voice say, entreatingly: "Father!"

The stout cane rattled noisily down to the floor, and there was a loud cry: "Johnny! Johnny! My boy! You've come home! You've come back to me and your mother!"

For nearly forty years John lived an honest, respected life on the home place, more than redeeming the false step of his boyhood. His children's children now play about the old farm, and his name is handed down to them without a stain.

Fanny M. Johnson.

Playing Fair.

With the sun glinting on her erect young head and her racket swinging in one sunburned hand, Rhoda McAndrew came straight to the piazza. Her pastor watched her with mingled pain and pride. It was so exactly like the girl to come up like that, straight, level-eyed, unflinching, for any rebuke. It was one of the things that made him yearn over her.

"I wasn't at Sunday school", Rhoda said at once, with a warm clasp of her firm hand. "I've come for my scolding."

"You are going to tell me why first", the minister said, smiling.

Rhoda dropped down upon the step and faced him.

"Because I don't see any use in it. Because — forgive me Doctor Adams, but I must be honest — because prayer, and those things, seem to me — b a b y i s h. It seems to me that the things worth while — the really great thing — is to be a good sport in life."

"And that means?"

"That means playing fair; taking knocks without fussing; keeping yourself in training."

"Did you ever ask yourself", the pastor asked, "whether you are playing fair with God? Whether you are a 'good sport' in religion?"

A startled look came into the girl's eyes. The words sounded almost shocking.

"I don't believe I quite understand" the answered.

"What do you mean by keeping yourself in training?"

"Why exercise, of course, and the right kind of food and things like that. No one has any right to get flabby if she has a chance to be anything else. I have so much creed, at least."

"How much time does it take?"

"A couple of hours a day at least."

Rhoda was very decided.

"Suppose a girl were flabby? Would she come up at once — in a day or a week?"

"Certainly not. It might take months. She would have to work at it."

Rhoda looked at the minister in perplexity.

"How much time a day have you given to God — really to studying about Him and His ways in the world, and to the practice — the practice, mind you — of prayer?"

"Why — not any. Only a few minutes now and then."

Then are you being fair with God? Have you given Him a fair test at all? Have you any right to say that you are properly training for life when you are carelessly tossing aside as of no consequence — God?"

There was a long silence. The girl sat looking over the green summer world. The minister waited. At last she turned.

"I wasn't fair", she said. "I see it now. Tell me what to do, and I promise I will try."

"That's all I wanted, child," said the minister. "Just give God a fair chance. He will do the rest."

(Youth's Comp.)

Do you reader play fair? Do you bear in mind that God knows whether you play fair or not?

You can not play fair with God unless you are willing to let Him talk to you through His word.

Do you read the Bible?

Do you listen to God's word in church?

Do you use Sunday for picnics and fun and forget God's House?

QUALIFICATION OF LEADER.

When during the siege of Sebastopol an officer had commanded a private soldier to stand on the wall exposed to the enemy and receive the ammunition as it was handed up, while he, the officer, stood in a place sheltered from the enemy's guns, general Jordan leaped upon the wall to help, and commanded the officer to follow him, and then closed with the words: "Never order a man to do anything that you are afraid to do yourself." Glory be to God, the captain of our salvation has Himself gone through all the exposures in which he commands us to be courageous.

SPIRITUAL KNOWLEDGE.

I know a woman who can neither read nor write. She came out of great tribulation into the kingdom of God; her father's door was closed against her, her mother cursed her, her sisters and brothers passed her by unheeded or with words of scorn on the street; all she knows of the Word of God she has heard from the occasional reading of the Bible in the sanctuary, or the reading of a chapter by some friend in her room. She is a member of

Skandinavisk Klædeshandel

Tacomus største og best velassorterede lager af nye moderne herreklæder fra \$10.00 til \$25.00.

DRUMMER'S SAMPLE SUIT HOUSE

1340 Pacific Avenue

Ingvald Jetland
Bestyrer.

a church noted for intelligence and culture, and yet I believe this woman knows more about God and the deep things of God than all the rest of the members of the church put together. She has had no will for the last twenty years, so far as man could see, but to do the will of God, and I never met a theologian in all my life but might well come and sit at the foot of that humble peasant woman and listen to the words about the spirit of God and the teachings of Jesus Christ.—B. Fay Mills.

INSTANCE OF KINDNESS.

A poor, crippled woman, living in a tiny room on the ground floor of a dingy house, could only move on her hands and knees, and had not stood upright for fifteen years. A lady visiting the sufferer was pitying her for her inability to do anything in the world. While she spoke two merry little children clattered into the room and seated themselves by the scrap of fire.

"Do these little children belong to you?" asked the lady.

"No, ma'am," was the reply, "they are my neighbor's children; she's just a poor washerwoman, and I look after her little ones to set her free to get a job of work. I can do just that, you see, thank the Lord."

A PRAYER.

Let me forget, dear Lord, I pray
The blotted page of yesterday;
Help me with patient hand to write
Upon today's unsullied white.
Let me not mourn, dear Lord, too sore,
My weaknesses, and name them o'er,
But rather let me think of Thee,
Who art all strength and purity.
Mabel C. Matson.